

gime, okkuperet af nazisterne eller underlagt et regime, der samarbejdede med nazisterne.

Ligningsrådet er anmodet om en bindende forhåndsbesked vedrørende den skattemæssige behandling af en ordning, der tilsyneladende er den samme, som den der spørges til i spørgsmålet.

Jeg er tidligere i spørgsmål nr. S 666 blevet spurgt om den skattemæssige behandling af erstatninger for tab ved indeståender i schweiziske banker.

Jeg bad i den forbindelse Skatteministeriets departement og told- og skattestyrelse om at dække de gældende skattemæssige forhold for erstatninger for tab ved indeståender i schweiziske banker. Dette forudsætter bl.a. indhentning af mere detaljerede oplysninger om de omhandlede erstatninger.

Som nævnt i svaret til S 666 vil jeg, hvis Ligningsrådet eller Told- og Skattestyrelsen og Departementet finder, at beløbene helt eller delvis er skattepligtige efter gældende lovgivning, finde det rimeligt, at hele spørgsmålet om beskattningen af erstatninger og engangsudbetalinger af den omhandlede karakter tages op i Folketinget i form af et lovforslag, hvorefter erstatningerne og engangsudbetalingerne sikres skattefrihed.

Ad spm. nr. S 384

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Kim Andersen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 2024, lød således:

Til justitsministeren. (6/11 98) af:

Kim Andersen (V):

»Vil ministeren under henvisning til besvarelsen af spørgsmål nr. 92 til Det Enerkipolitiske Udvalg (alm. del - bilag 30) af 22. oktober 1998 oplyse, om han finder en afgiftsforhøjelse, der medfører en ca. 20 pct. højere fjernvarmeudgift for 500-600.000 fjernvarmebrugere med et merprovenu til staten på ca. 1,1 mia. kr. for en præcisering, i særdeleshed når det tages i betragtning, at loven og administrationen af denne har været gældende siden 1982 og bekræftet af lokale told- og skatteregioner over for centrale kraftvarmeværker inden for de seneste år?«

Supplerende svar (15/ 12 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som anført i den foreløbige besvarelse af 12. november 1998 har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Skatteministeriet om en udtalelse.

Told- og Skattestyrelsen har i en skrivelse, som Justitsministeriet har modtaget den 9. december 1998, udtalt følgende:

»Baggrunden for Told- og Skattestyrelsens cirkulære 1998-20 af 20. august 1998 om centrale kraftvarmeværkers opgørelse og fordeling af brændselsforbrug er, at det i forbindelse med en kontrolaktion blev konstateret, at en række af de centrale kraftvarmeværker ikke har betalt den korrekte afgift.

Ifølge afgiftslovgivningen er de centrale kraftvarmeværker fritaget for at betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtigt brændsel, der medgår til produktion af elektricitet, og som indregnes i elprisen. Værkerne skal dermed betale afgift af de brændsler, der ikke er medgået til elproduktion og indregnet i elprisen, og som således er anvendt til varmeproduktion.

En korrekt opgjort afgift - som præciseret i cirkulæret - medfører en afgiftsbelastning på ca. 2/3 af niveauet ved opvarmning med privat oliefyr o.lign., hvor der sker en lighedeling af kraftvarmefordelen mellem elsiden og varmesiden. Afgiftsbelastningen på varme fra værker, hvor kraftvarmefordelen tilfalder varmesiden fuldt ud, er lavere.

De centrale kraftvarmeværker, der ikke har afregnet korrekt, har tiltaget sig en afgiftsfordel, der var endnu større end den fordel, som Folketinget har bestemt, at der skulle være ved at producere el og varme sammen.

Når det konstateres, at lovgivningen ikke følges korrekt, er det en forpligtelse, at praksis bringes i overensstemmelse med lovgivningen. Dette er i det konkrete tilfælde sket ved en præcisering af reglerne i ovennævnte cirkulære.

Allerede i 1982 - umiddelbart efter kulafgiftslovens indførelse - skete der en præcisering af reglerne på baggrund af en henvendelse fra Danske Elværkers Forening til Skatteministeriet.

Der henvises i øvrigt til den orientering om kraftvarme, der tilgik Folketingets Skatteudvalg og Folketingets Enerkipolitiske Udvalg den 21. august 1998. Det fremgår bl.a., at der i perioden fra 1982 og frem i en række tilfælde har været kontakt mellem afgiftsmyndigheder og centrale